

МОЛОДОГО КОМУНАРА

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 23 липня 1987 року

№ 68 (3807).

Ціна 2 коп.

Повідомлення ЦСУ Української РСР

Трудаці Української РСР, виконуючи рішення XXVII з'їзду партії, січневого (1987 р.) Пленуму ЦК КПРС, дедалі активніше включаються в процес перебудови, говоряться в повідомленні ЦСУ УРСР про підсумки виконання державного плану економічного і соціального розвитку Української РСР у першому півріччі 1987 року. Вжиті додаткові заходи, розширення застосування прогресивних форм господарювання, організації і стимулювання праці в другому кварталі дали змогу в основному подолати допущене на початку року відставання, підвищити інтенсивність роботи і забезпечити в цілому за півріччя дальше зростання суспільного виробництва і рівня життя населення.

На реконструкцію і технічне переозброєння напроваджено 2,8 мільярда карбованців державних капітальних видань. З цієї суми 1,8 мільярда карбованців становили кошти фондів підприємств і орга-

нізацій. Підвищилась можливість до якості продукції. В умовах повного господарського розрахунку і самофінансування працюють 488 об'єднань і підприємств. Продуктивність праці порівняно з фактичним рівнем відповідного періоду минулого року збільшилась на 3,2 процента. Собівартість продукції знизилась порівняно з першим півріччям 1986 року на 0,5 процента. Збільшився прибуток. Виробництво промислової продукції за півріччя в цілому зросло на 2,8 процента. Перевиконано планові завдання по видобутку вугілля, нафти, газу, залізної і марганцевої руди, виробництву готової прокату і коксу. Виконано план і забезпечено приріст порівняно з першим півріччям минулого року виробництва основних видів будівельних матеріалів. Загальний обсяг виробництва товарів народного споживання (без алкоголь-

них напоїв) становив 28 мільярдів карбованців (у роздрібних цінах), що на 4 проценти більше, ніж у першому півріччі минулого року. В агропромисловому комплексі дедалі ширше впроваджуються економічні методи управління, інтенсивні технології виробництва. Посівні площі сільськогосподарських культур під урожай 1987 року становили 32,9 мільйона гектарів. План виробництва продуктів тваринництва в основному виконано. Створюються нові форми організації виробництва. В республіці діють 4 агропромислові комбінати, одне кооперативно-державне агропромислове об'єднання, 2 агрофірми, які здійснюють виробництво, заготівлі, переробку і реалізацію продукції на принципах повного господарського розрахунку. Набувають розвитку виробничо-наукові системи. Підприємства харчової промисловості агропромислового комплексу вироб-

ляють м'яса (промислове вироблення) — 1,3 мільйона тонн; ковбасних виробів — 402 тисячі тонн; тваринного масла — 197 тисяч тонн; продукції з незбираного молока в перерахунку на молоко — 3,1 мільйона тонн. Введення в дію основних фондів за рахунок державних капітальних вкладень збільшились на 15 процентів і становили 5,5 мільярда карбованців. Обсяг перевезень (вдирекції) вантажів всіма видами транспорту загального користування становив 1,2 мільярда тонн, пасажироборот перевищує 80 мільярдів пасажиро-кілометрів. У народному господарстві у першому півріччі 1987 року було зайнято 20,6 мільйона робітників і службовців. Кількість колективних підприємств у суспільному господарстві становила 3,6 мільйона. Середньомісячна грошова заробітна плата робітників і службовців становила 183 карбованці проти 178 карбованців у від-

повідному періоді минулого року. Населення одержало із суспільних фондів споживання виплат і пільг на суму 13,7 мільярда карбованців. Роздрібний товарооборот державної і кооперативної торгівлі становив 28 мільярдів карбованців і зріс порівняно з відповідним періодом 1986 року у порівнянних цінах на 2,7 процента. План товарообороту не виконано як по загальному обсягу, так і без реалізації алкогольних напоїв. Населенню надано платних послуг майже на 3,1 мільярда карбованців. Створено понад тисячу кооперативів, з яких близько половини виробляли товари народного споживання, надавали послуги в громадському харчуванні та іншому обслуговуванні населення. Зросли обсяги житлового і соціально-культурного будівництва. План введення в експлуатацію жилих будинків у цілому переви-

конано. Введено в дію загальноосвітні школи, дошкільні заклади, професійно-технічні навчальні заклади, лікарні, амбулаторно-поліклінічні заклади, клуби і будинки культури. Середню освіту здобули близько 713 тисяч юнаків і дівчат. Для різних галузей народного господарства підготовлено 365 тисяч спеціалістів. Чисельність населення Української РСР становила на 1 липня 1987 року 51,3 мільйона чоловік. Продовжувалась реалізація заходів щодо скорочення викидів шкідливих речовин в атмосферу, раціонального використання водних ресурсів, охорони тваринного світу. Трудаці республіки, як і всі радянські люди, з схваленням зустріли рішення червеневого (1987 р.) Пленуму ЦК КПРС по докорінній перебудові управління економікою. У трудових колективах шириться соціалістичне змагання за успішне виконання плану 1987 року, гідну зустріч 70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. (РТАУ).

ПРАВОФЛАНГОВІ ХЛІБНОЇ НИВИ

ОБЛАСНЕ СОЦІАЛІСТИЧНЕ ЗМАГАННЯ НА ПРИЗ «ЗОЛОТИЙ КОЛОС» ОЧОЛЮЮТЬ:

Серед молодих комбайнерів, які працюють на: «Дон-1500»
Олександр ШВЕЦЬ із радгоспу «Устинівський» Устинівського району — з площі 130 гектарів намолотив 3036 центнерів зерна.
СК-6
Микола САВРАНСЬКИЙ в колгоспі імені Карла Маркса Добровеличківського району — з площі 140 гектарів намолотив 3153 центнери.

СК-5
Микола ВОРОНА з колгоспу імені 40-річчя Жовтня Петрівського району — з площі 67 гектарів намолотив 2068 центнерів зерна.
Василь ГОДУНОК з радгоспу імені Димитрова Устинівського району — намолотив із початку жнив 2000 центнерів зерна.
Олександр РІЗНИЧЕНКО з колгоспу «Перемога» Олександрійського району —

намолотив 1263 центнери зерна.
Серед молодих жаткарів: Володимир НЕЗГОДЗИНСЬКИЙ з колгоспу імені Крупської Гайворонського району — жаткою ЖРС-4,9 скошив зернові на 132 гектарах.
Серед молодих водіїв: Василь ГРИГОР'ЄВ із колгоспу імені Ілліча Новгородківського району — автомобілем «ГАЗ-53» перевіз 3000 центнерів зерна і виробив 3600 тонно-кілометрів.
Віктор КОРЕЩЬКИЙ з колгоспу «Шлях до комунізму» Добровеличківського району — автомобілем «ГАЗ-53» перевіз 3682 центнери зерна і виробив 2208 тонно-кілометрів.

ПРЕС-ЦЕНТР
«МОЛОДОГО КОМУНАРА»
ПОВІДОМЛЯЄ:

НОВОАРХАНГЕЛЬСЬК. Секретар комсомольської організації колгоспу імені Литвинова Віктор Мазура працює нині помічником у досвідченого комбайнера І. І. Парія. Від їхнього СК-5 вже надійшло на тік понад 2 тисячі центне-

рів хліба. Це — найвищий показник у господарстві. Безперебійну роботу екіпажу забезпечують комсомольці Микола Мазура та Анатолій Корницький, які транспортують від комбайна зерно та подрібнену соломку.
УСТИНІВКА. 500—600 центнерів намолоченого зерна — такий щоденний виробіток комсомольця Олександра Швеця з радгоспу «Устинівський», якому довірено єдиний в районі комбайн «Дон-1500». А 20 липня Олександр скошив озиму пшеницю на 37 гектарах і намолотив 1000 центнерів зерна. Помічником у нього працює комсомолець Микола Натіш, а транспортують зер-

но на тік теж член ВЛКСМ Іван Явник.
НОВГОРОДКА. Листівка, випущена райкомом комсомолу, повідомила про трудову перемогу на цьогорічних жнивях молодого шофера з колгоспу імені Ілліча Василя Григор'єва. Високопродуктивним використовуючи транспорт і кожну робочу хвилину, він першим серед автомобілістів району перевіз із поля на тік 3000 центнерів зерна.
ПЕТРОВЕ. Комбайнер радгоспу «Маріампільський» комуніст В. В. Тимчур уже намолотив понад 4000 центнерів зерна. У цьому успіхові заслуга й шофера члена ВЛКСМ Олександра Гладуна.

«ЗАСУХА»

«Ми, жителі обласного центру, мешкаємо по вулиці Галушкіна (Чайковський мікрорайон) в будинках №№ 79, 81, 83, 85—92, 94, 96, 98. Звертаючись до редакції, просимо допомоги...»
Так починається лист, який розповідає про біди цілого кварталу, що почалися ще з лютого цього року.
Взимку трапилася аварія водопровідної системи на розі вулиць Леніна й Галушкіна — розірвало одну з труб центральної водної магістралі. Але замість того, щоб зробити оперативний ремонт, водопровідну систему просто перекрили, відключивши п'ятинадцять сімей без води. І лише на початку червня після членства в скарж мешканців вулиці Галушкіна, пошкодження було ліквідовано.
Про це редакція дізналася з листа начальника виробничого управління водопровідно-каналізаційного

господарства Ю. Табачного на адресу квартального комітету № 12, датованого 11 червня ц. р.:
«Повідомляємо, що на розі вулиць Леніна і Галушкіна зроблено ремонт водопроводу. Водопостачання мешканців району нормалізовано.
А далі — «з повагою», дата, підпис...
— Так у чому ж справа? — можливо, запитає читач.
Справа в тому, що й після ремонту вода з водопровідних кранів не ллється. Під час виборчої кампанії на день-два пустили на вулицю воду. І все.
Куди тільки не звертались мешканці вулиці Галушкіна — і в диспетчерську службу, й до адміністрації водоканалу та депутатів міськради, у комітет народного контролю, — зміни ніяких...
«Серед нас є пенсіонери, інваліди першої групи, одинокі престарілі люди. Їмні

ГОСТРИЙ СИГНАЛ

працюють на виробництві. Ми страждаємо без води». На цей поклик біди виникло до Чайковського мікрорайону. Подивився власними очима і... не повірив. З будинку № 83 до мене вийшла вісімдесятирічна П. С. Кухта, вдова учасника Великої Вітчизняної війни, самотня жінка. Вона розповіла, що взимку розтоплювала сніг, а нині збирає дещову воду, яку й їє.
— Чому таке стало можливим? — запитували у мене галушкіні.
С. БОНДАРЕН.
ВІД РЕДАКЦІЇ. Листівку від мешканців вулиці Галушкіна було зареєстровано в редакційній пошті 9 липня. Цілий тиждень ми намагались зв'язатися телефоном із Ю. А. Табачним, але чули в трубі лише загальний голос секретаря: «Шефа немає. Коли буде — не знаємо. Що ж, розуміємо — по місцю роботи вистачає. Але чи не надто вже «запробовано» у цьому виробничому управлінні?

ПЛАН ДВОХ РОКІВ — ДО 70-РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ

Колектив термічної дільниці механоскладального цеху № 18 С. Червона зірка, де старшим майстром О. М. БІЛОУС, виступив свого часу з трубовою ініціативою виконати план двох років п'ятиріччя до 70-річчя Великого Жовтня. Іх підтримав колектив слюсарів-сваральників дільниці складання сошника (старший майстер В. О. Карпліс) і виникли свої колеги на соцзмагання.
На знімку: і наставник, ветеран праці В. Г. ВОЙНА, і молоді слюсари складальники Віктор ХИЖНЯК (ліве) та Віктор ЛОБАНОВ дають про високу якість продукції. Вони домоглися права працювати за довіреністю відділу технічного контролю.

Фото М. НИТРАП.

У ВИШНЕВОМУ ТА СЛАВНОМУ...

Легко сказати, що в колгоспі імені Щорса Долинського району проблеми робочих рук практично не існує. Адже не минуло й п'яти років відтоді, як у відділках господарства не дистало майже тридцять шоферів, двадцять з лишком трактористів та чимало тваринників.

Богданове, Братський Посад, Вишневе, Згода, Катеринівка, Когутівка, Очеретяне, Славе, Фалькове — ось їх стійки, цих мальовничих і давніх сіл у глибинці колгоспу. Багато. Багато й своїх зірок у небі колись мала над своєю домівкою кожна сім'я кожного з них. І якщо в господарстві ще в другій половині минулої п'ятирічки зрозуміли, чому і підраховували, скільки тих зірок осиротіло у Вишневих і Славних, то не стали довго з'ясувати, хто й коли нав'язав їм долю неперспективних, а заходились розв'язувати міцні вузли проблем у віддалених селах.

Почали з будівництва доріг. Бо що не кажи, а дорога — це продовження життя і для тієї ж великої бригади Катеринівки, і для того ж маленького Фалькового. Навіть при тому, скажімо, що далеко не відразу заструменіли до віддалених сіл і по віддалених селах асфальтові півніці, бруківки й щебеніки, люди водночас і всюди зажили надією про відродження своїх родинних вогнищ. Колгоспники почали дедалі краще хазяйнувати на полях і фермах. Де й взялося, наприклад, почуття господаря свого невеличкого Очеретяного не лише у його півтора десятка працюючих, а й у престарілих та зовсім юних мешканців. Гуртом наполягли вони на реконструкції полишеного тут і занедбаного телятника. А коли будівельники увінчали його новенький дах букетом польових квітів, а зоотехніки розмістили в приміщенні понад вісімсот овець, доглядати їх виявила бажання пенсіонерка Поліна Іванівна Черніцька. Робота ж, мовляв, під боком. То чому б і не пособити колгоспу? Ледь згодом стежкою матері прийшли на віцеферму після закінчення школи і її дочки Світлана та Людмила. Сім'єю трудяться і не збираються полишати свого рідного, але тепер уже не забутого, села.

Щороку доточуючи в середньому по чотири-п'ять кілометрів доріг з твердим покриттям, у господарстві паралельно заасфальтували й забрукували дворища п'яти тваринницьких ферм і трьох тракторних бригад. Наробились добре, відтік людей з бригадних сіл майже припинили. Але проблеми робочих рук сповна не роз'язали. Шлях до цього знову ж таки підказало саме життя: зводити житлові будинки. За яким проектом чи проектами — довго не гадали. Свою першу відпустку на посаді голови колгоспу Олексій Миколайович Собко провів у кількох показових селах республіки й переконався, що майбутні оселі мають бути не дорогими, але гарними й зручними та з усіма умовами для

ведення домашнього господарства. Міркували так, що шлях до громадського поля й ферми починається в дітей з маленьких клопотів на городі, біля кроликів, телят і корівок та іншої домашньої живності. І не помилились. Господарями першого десятка будинків з родючими присадибними ділянками і необхідними надвірними спорудами з задоволенням стали молоді й літні сім'ї — доморошені й приїжджі. Живуть відтоді в добрі й злагоді, мають дітей, а працюють — любо глянути, особливо, Анатолій і Людмила Бузніки, Станіслав і Галина Корольки, Микола Мізеркевич. Це — у Марфівці, на центральній садибі господарства. Але тих же шоферів, трактористів і тваринників день у день виглядали й керівники інших відділків та бригад. Виглядали б, певно, й досі, якби партійний комітет, сільвиконком та правління колгоспу своєчасно не дійшли висновку про прискорення соціально-економічного розвитку всіх сіл і насамперед — відділкових. Як кажуть, своїм очам не бияли віри старожили найвіддаленішого кутка Катеринівки, коли повз їхні двори і в подвір'я, до криниць і на ферму, до школи й медпункту пролягла довга й звивиста стрічка асфальтованої дороги. Коли ожив після капітального ремонту, зацвів рукотворними узорами будинок культури. А як відсвяткували новосілля в тутешніх колгоспних котеджах сім'ї Євгена Андрійка, Володимира Кострова, Володимира Зозука та господарі ще дванадцяти новозбудованих осель, пішли вгору діла на полях і фермах. Ось і торік у відділку зібрали на круг понад сорок один центнер зернових, півтори більше тижня з половиною тисяч кілограмів молока на корову, досягли хороших результатів у виробництві м'яса та іншої сільськогосподарської продукції.

І якщо колгосп торік справився з планами її продажу державі за всіма дванадцятьма показниками й став одним з переможців Всесоюзного соціалістичного змагання за досягнення найбільш високих показників у господарюванні на основі прискорення науково-технічного прогресу, то є в цьому заслуга кожного трудового колективу і кожного села передусім. Робочий час роботи сповна віддають трудівники не близького Богданового. Бо мають, крім добре обладнаного тваринницького комплексу, сучасної тракторної бригади, магазин продовольчих і промислових товарів, дитсадок. Ручкою подає звідси й до сільського клубу, медпункту. Не гірші умови для життя й колективної праці і в мешканців Славного, Братського Посаду, Марфівки.

Та людям, звісно, у асьому і всюди хочеться кращого. І от що цікаво: прагнення відродити й примножити колишній значення й трудову славу свого поселення — малого й найменшого — дедалі глибше вкорінюється в свідомості його мешканців. Звідтоді вкорінюється, як люди побачили перспективу розвитку своїх сіл. Адже вона, ця перспектива, досить переконлива: протягом останніх трьох років капітально полагодили, реконструювали і збудували в селах десятки виробничих приміщень, об'єктів соціальної інфраструктури і в тому числі понад шістьдесят житлових будинків, майже двадцять кілометрів доріг з твердим покриттям, в господарстві освоїли при цьому майже шість мільйонів карбованців.

Як на перший погляд — забагато. Та коли уважно проаналізували запити й потреби кожного села, коли відобразили те й інше в окремих планах соціально-економічного розвитку трудових колективів кожного з трьох відділків, навіть цього виявилось недостатньо. Бо свій клуб, свій будинок механізатора, медпункт, їдальню, як і чимало виробничих приміщень, виявили бажання капітально полатити й причепурити мешканці Славного. Дали

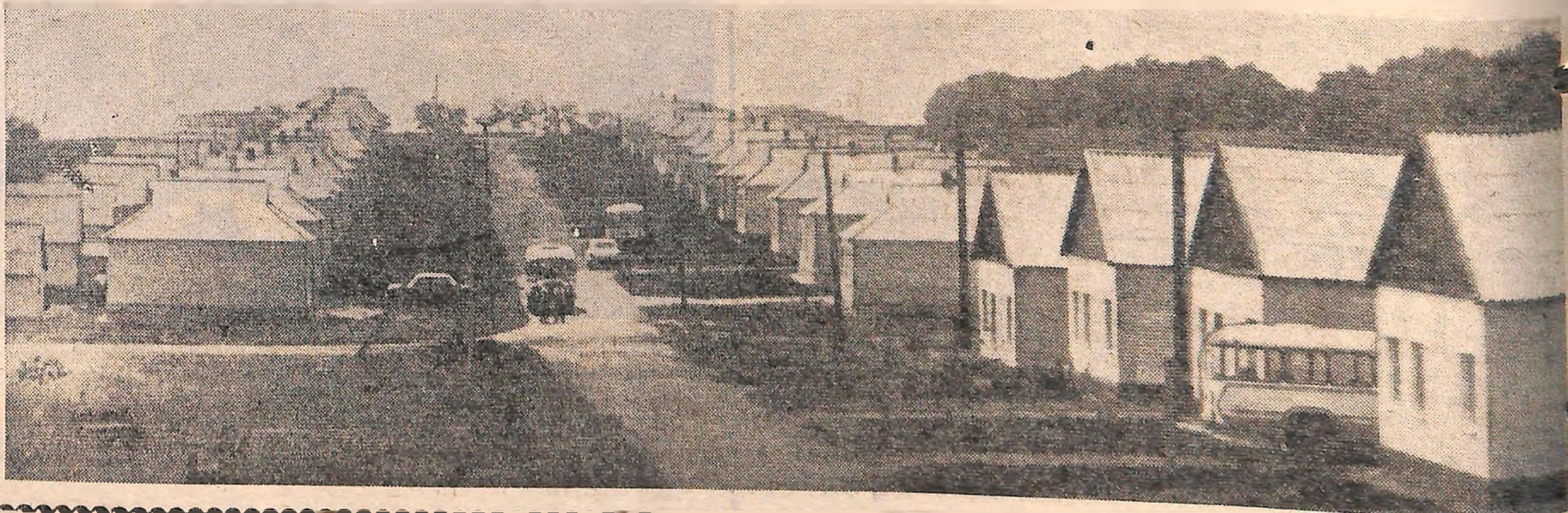

сім, котре чекає дороги, заструменить щебенівка. Зате в кінцевому підсумку з добрим настроєм ставитимуть люди до роботи і з таким же задоволенням повертатимуться до своїх домівок, щоб жити, а не доживати в них. І живуть з упевненістю про день завтрашній.

На знімках чекать на своїх батьків із роботи Інна Бузнік та Вікторія Федоришина: голова колгоспу О. М. СОБКО; а в неділю — екскурсія: цю нову вулицю з'явилася в центрі Марфівки. Сьогодні у таких гарних будинках живуть молоді колгоспники.

Долинський район.

Фото В. ГРИБА.

ЧИТАЧ ПРОПОНУЄ

ФОТОКОНКУРС «МК»

ЯК НАЗВАТИ КАФЕ?

У молоді втрачається тяга до художньої літератури, до книги взагалі, що не може не викликати гіркоти. В чому ж справа?

Інформація через телебачення, кіно, відео, дискотеки тощо робить людину пасивним споживачем культури. Книга ж потребує напруженої роботи розуму і серця. Згадаймо заповіт М. Зabolотського: «Душа обтяжена трудністю і днем, і ночю, і днем, і ночю». Тут добру справу може зробити така форма об'єднання людей за інтересами, як клуб любителів книги.

Кіровоградське обласне товариство книголюбів утворилося в 1971 році. Відверто кажучи, був час, коли його робота обмежувалася проведенням кількох книжкових ярмарків і сплатою членських внесків. Та життя покликано до дії.

У Кіровограді на виробничих підприємствах, у установі і навчальних закладах пройшли читанські конференції, збір книг із особистих збірок і бібліотек у фонд потерпілих при аварії в Чорнобиль та для дитячих будинків області.

Попри все, в масово-просвітницькій діяльності

книголюбів обласного центру переважають пасивні форми, так би мовити, монологи, а не діалоги. Чому ж ми ще так неспішно влаштуємо диспути і читанські конференції з обговоренням тих значних творів художньої літератури та публіцистики, які на устах у всіх, про які точаться гарячі суперечки? Це — «Після» Ч. Айтматова, «Сумний детектив» В. Астафєва, «Поміж» В. Распутіна, «Котлован» А. Платонова, «Собор» О. Гончара, «Причини і наслідки» Ю. Щербака.

Мабуть, це відбувається через те, що книголюбів міста ще не сформувалися як читанське об'єднання. Прості кажучи, їм до останнього часу ніде було зібратися для обговорення клубних проблем. Уже зараз це питання частково вирішилося.

Коли для кафе визначили приміщення, книголюбів хотіли б на зустрічах у цьому розгорнути три сторінки з історії нашого краю. Спочатку це будуть: «Фет і Кіровоградщина», «Фет і Літ» і «Архітектурні силуети» (історія вулиці Леніна та її будинків). У подальшому заплановані теми зустрічей «За ленінським

рядком», «Театр українських корифеїв», вікторина «Письменники-земляки сміються», виставки книг, репродукцій, екслібрисів, прем'єри новинок літератури, обговорення і дискусії з участю авторів книг, виступи молодих поетів, музикантів, художників, працівників театру і кіно. А для того, щоб клуб мав своє обличчя, зараз виробляється його статут та атрибутика: девіз, емблема, зразок членського квитка і значка. До речі, кожен читач може висловити свої пропозиції щодо цього.

Р. ЛЮБАРСЬКИЙ,
член прес-групи обласної організації товариства книголюбів.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Редакція газети «Молодий комунар» спільно з обласною організацією товариства книголюбів оголошує конкурс на кращу назву літературного кафе. Бажаємо, щоб назва була пов'язана з літературною історією нашого краю. Свої пропозиції надсилайте на поштових листівках за адресою: 316050, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36, редакція газети «Молодий комунар». Конкурс на кращу назву літературного кафе.

Натхнення.

Фото В. БАНДУШКІНА.

ПРИКЛАД ЧЕТВІРКИ

Хоч ці хлопці вже і вижили з піонерського віку, та все ж хочеться розповісти про них під рубрикою «Піонерський теле-тайп». У недалекому минулому учні Протопопівської середньої школи Олександрівського району Ігор Базилевський, Юрій Зигар, Олександр Баштовенко та Юрій Череди-ченко теж були піонерами. Саме тоді правління міс-

цевого колективу «Заповіт Леніна» звернулося до школярів із проханням допомогти винести влітку велику рогату худобу. Ось ця четвірка відразу ж відгукнулася на прохання дорослих. Вони створили бригаду і вже кілька років під час своїх літніх канікул добросовісно справляються з обов'язками пастухів. Хлопці добиралися ви-

ПІОНЕРСЬКИЙ
& ТЕЛЕТАЙП

соких приростів живої ваги тварин. А нинішнього літа ця четвірка взяла на випас, крім молодняка, ще й корів. Правління колективу подякує комсомольцям за їхню допомогу.

В. КВІТКА,
учень Протопопівської середньої школи.
Олександрівський район.

СЛУЖБА: ДНІ І НОЧІ

СІМНАДЦЯТИРІЧНИМ юнаком Миколою Глаголем вступив до першого Тихорецького комуністичного партизанського полку на Тамбовщині. У 1921 році вчився в кавалерійській школі, а потім вступив до лав Робітничо-селянської міліції.

Починав службу радозим міліціонером, згодом за винаятку сміливість, спостережливість і вміння швидко орієнтуватися у складній обстановці його перевели в карний розшук. До Кіровограда Микола Митрофанович прийшов серйозно випробування в Херсоні, де ліквідував бандитські групи та виявляв розкрадачі соціалістичної власності.

— У чому ти спеціаліст? — з цього запитування Бочарова починалась дружба на нозому місці.

— Важко й перелічити. Чого тільки не доводилося розслідувати: пограбування, проституцію, картярство...

— Такого «доброго» й тут тобі вистачить, — приязно поплескав по його плечі начальник відділення розшуку. — Ось Назаренко, знайомсь — спеціалізується на злодіях. Ну а ти поки що вдарись по проституції. Справа не дуже адянна, але нічого не адієш. Важкий пережиток капіталізму!..

ОДНОГО вечора Глаголеві, якому дали квартиру в будинку на розі вулиць Декабристів і Тимирязєва, повернувшись додому з миловидною жінкою років двадцяти п'яти.

— Ти при своєму розумі, Миколо? — накинута на нього дружина. — Так пізно і з такою гостею!

— Заспокойся: Марія залишиться у нас. Ти ж сама казала, що з ніг збиваєшся з дітьми, а вона буде тобі допомагати. Жити їй ніде. Поки підшукемо шось путне.

Звідки ця Марія, за яких обставин зіткнулася з нею Микола — жінка не допитувалася. Сам пізніше розкаже. Зайшла довіряти в усьому. Робила все, щоб дізналася не відчувала себе незручно.

Марія спочатку страждала за недавнім вільним життям.

— Миколо Митрофановичу! — вола-ла іноді. — Приберіть кудись гроші, бо я буфет витираю і можу й не стриматись, вкрасти!..

— Бери скільки тобі треба, тільки, щоб і нам лишалося, — урівноважував її Глаголеві. — Кожен отримує за свій труд.

Таких уроків дав їй чекіст чимало. Поступово ставала привітнішою, добрішою, прокинулася у її душі людська гідність. За минуле ніхто не згадував. Згодом знайшлася для неї цікава робота зустрітися в житті надійний чоловік.

Не одну Марію витягнув Глаголеві з брудної ями покидьків злочинного життя. Доводилося воювати за кожного. Складно було розбудити у розчарованій в житті, ображеній на все людські і кращі риси. Та не легше було доводити, вмовляти, навіть псувати стосунки зі службовими виконавцями

для того, щоб влаштувати на роботу людину, яка спіткнулася.

Якось, повертаючись після пізньої з оперативного задання, Глаголеві почував підозрілий шерхіт. Придивився — спускається на мотузку з другого поверху чоловік. Коли він приземлився, Микола Митрофанович чітко схопив його за лікоть.

— А, давній знайомий, — Шматок! Знову вітні з інтернату?..

— Таке питаєте, — знітився той.

Документальне оповідання

— А хочеш сказати, що ти поклав у портфель? Годинника, гребінець, монети... Та ще щось поїсти. Так от, ковбасу чи сало можеш з'їсти. А те, що вкрав — принеси завтра до мене в кабінет. На вулиці Леніна. Запам'ятай своє прізвище — Глаголеві.

Вранці, коли він розказав колегам, що чекає безпритульного, Назаренко і Орличенко підняли його на сміх.

— Чекай вітра в полі, — сказав Тимофій Назаренко. — Він уже разів п'ять тікав з дитячого розподільника. Не скоро вже його побачиш, а крадіжка на нас виситиме!..

Хлопчина прийшов. Брудний, обдертий. Потупцював у дверях, потім простяг уже десь подрапанний ним портфель.

— Сиди мене, Глаголеві, за грати! Украв — винен. Чує, казали: од тебе не втечеш.

Влаштував його Микола Митрофанович у спускарню майстерню. Знайшов надійного опікуна. Поставив на ноги ще одного громадянина соціалістичного суспільства...

Саме доброта, розуміння дитячої душі якраз і стали в пригоді під час розслідування справи про замахи на робкора. Треба додати, що для прискорення слідства тоді, у лютому 1937 року, на залізницю прибули прокурор Одеського відділу залізниць Овсєяніков, інспектор обласного відділу транспортної НКВС Прицький і начальник Знаменського оперативного пункту НКВС Норта. Це ще раз підтверджує, якого важливого значення надавали партійні і радянські органи розслідуванню цієї справи.

На місце скоєного злочину Глаголеві прийшов надвечір. Паливний склад знаходився від залізничної колії метрів за сто. Недалеко зупинився паровоз з літерою «Щ» і якимись цифрами на боці. За початковою літерою

паровози називали «щучками». Машиніст чистив топку котла, і на землю випалили іноді ще придатні для використання шматки вугілля. Тут же крутились хлоп'ята, спритно підхоплювали кращі шматки у відро кошики, горбики.

— Хлопці, — наблизився Глаголеві до них, — може, хто бачив, з ким останнім часом ходив на водокачку дядько Семен?

Стенають «попці» плечима, шмигають

гу і побіг на те місце, до йому вказав Павлик. З купи сміття вириє товстий металевий прут.

Затримані не визнавали своєї вини. Посилались на алібі. На розп'ятому Павлик розгубився і відмовився давати будь-які свідчення. Прокурор нервував. І вже подумав відпустити затриманих. Та в голову Бочарова прийшла цікава думка: показати Павликові затриманих крізь щілину у дверях.

— Ось цей ударив помічником дядька Семена, — заблищали Павликові очі до Глаголеві. — А отий чизенький патлатий бив його ногами.

— То чого ж ти злякався? Багато говорити не треба. Спитає тебе дядько прокурор: «Це він!». Ти й скажеш: він ударив помічником.

Так і вчинили.

— Ну що, Вітька, ми знайшли того поміка, якого ви з Серьогою заховали. Чекає тебе найвища міра покарання, бо це ж ти вдарив поміком по голові товариша Гіскалі!

Патлатий підскочив, мов ужалений: — Чого це я? Навіщо ви мені чужий гріх на шию чіпляєте? П'яну я його ногою. Це було. А все то Серього. Це його торік Гіскалі біля складу з краденим вугіллям застукав.

— Ну, що ж, — задоволено хитнув головою прокурор. — Заповнюйте протокол.

1 березня 1937 року «Кіровська правда» сповістила своїх читачів, що слідство у справі замаха на життя станковця Семена Олександровича Гіскалі закінчено. Залізничники вимагають суворо покарати ворогів народу Фоменка і Чередищенка, яких 15 травня 1935 року біля паливного складу затримав Гіскалі. Тож вороги вирішили звести рахунок. Та не вийшло. На захист охоронця народного добра, робкора Семена Гіскалі став співробітник Кіровської міської міліції молодший лейтенант Глаголеві.

Микола Митрофановича вже нема серед нас. Особисто я мав нагоду зустрітись з цією чуйною, неспокоїною людиною. Двадцять шість років свого життя віддав він охороні соціалістичного правопорядку, був відзначений високими урядовими нагородами, одним із перших у нашій області був удостоєний звання почесного працівника міліції. Завжди цікавився він службою молодих міліціонерів. На заслуженому відпочинку не сидівсь йому вдома. Він допомагав оформляти музейну кімнату у райвідділі міліції, ділився спогадами про перших радянських охоронців правопорядку, давав поради. Він вчив бути потрібним людям.

Д. ТАНСЬКИЙ,
журналіст.

ФУТБОЛ: «Авангард»
(Ровно) — «Зірка» — 0:0.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

„Укрпобутреклама“ інформує

ПОБУТОВИКИ—МОЛОДІ

В ОСНОВНИХ НАПРЯМАХ ЕКОНОМІЧНОГО І СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ СРСР НА 1986—1990 РОКИ І НА ПЕРІОД ДО 2000 РОКУ ПЕРЕДБАЧЕНО КОРИННИМ ЧИНОМ ПОЛІПШИТИ ЯКІСТЬ І КУЛЬТУРУ ОБСЛУГОВУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ, РОЗШИРИТИ МЕРЕЖУ ПІДПРИЄМСТВ І ЗАКЛАДІВ СЛУЖБИ ПОБУТУ, УРІЗНОМАНІТИТИ ВИДИ ПОСЛУГ, АДЖЕ КОЖНОМУ З НАС СФЕРА ПОСЛУГ ПОЛЕТІШЕ ПОБУТ, СКОРОЧУЄ ГОСПОДАРСЬКІ КЛОПОТИ, ЗБЕРІГАЄ ЧАС.

У СТОРІНЦІ, ЯКУ МИ ПРОПОНУЄМО МОЛОДІ, ЯКРАЗ І ПІДЕ МОВА ПРО ПОСЛУГИ, ЯКІ НАДАЮТЬ ПІДПРИЄМСТВА СЛУЖБИ ПОБУТУ МІСТА.

МОДА СЕЗОНУ

У розпалі літній сезон. Триває пора відпусток. І, звичайно ж, кожному хочеться придбати нову сукню чи спідницю, новий костюм чи сорочку. Та це завжди можна купити в магазині річ, яка вам до вподоби. І ось саме про це подбали майстри-трикотажники. Художники-модельєри, закріплюючи у першому кварталі минулого року запровадили у виробництво 20 нових видів моделей із врахуванням моди сезону. І мешканці міста охоче замовляють у трикотажних ательє сукні, костюми, спідниці, легкі свитери. Трикотаж являється великою популярністю. У створенні одягу із трикотажу незалежно від фак-

торів моди характерними рисами залишається практичність, універсальність, багатофункціональність. Трикотажним виробам належить майбутнє. І тому художники-модельєри не стоять на місці. Вони постійно впроваджують нові, вдосконалюють старі моделі, роблять їх практичними, універсальними.

Улітку всі намагаються одягатися якомога простіше, легше і разом з тим — яскравіше. Цю особливість враховують майстри трикотажники. Так, в ательє міста можна зробити замовлення на легкі літні сукні із об'ємної прикраси, пелюстки, різноманітної кольорової гамми.

На Кіровоградській фабриці «Індрикоп» розроблені нові моделі літнього одягу, які виконуються

на японських ручних апаратах. На цих машинах виготовляється декоративна вишивка і плетіння із застосуванням як однотонних, так і двох контрастних кольорів.

Зробити замовлення на виготовлення трикотажних виробів можна в ательє «Павутишка» (вулиця Полтавська, 73). Тут же проводиться їхній ремонт (обновлення, довязування, вставки).

В ательє «Інушка» (вулиця Чигиринська, 2) приймаються замовлення на виготовлення трикотажних речей на ручних японських апаратах.

У будинку побуту «Інгул» за вашим замовленням виготовляють сукню, спідницю, джемпер, костюм. Приймальний зал міститься на першому поверсі будинку побуту «Інгул».

Фото на згадку

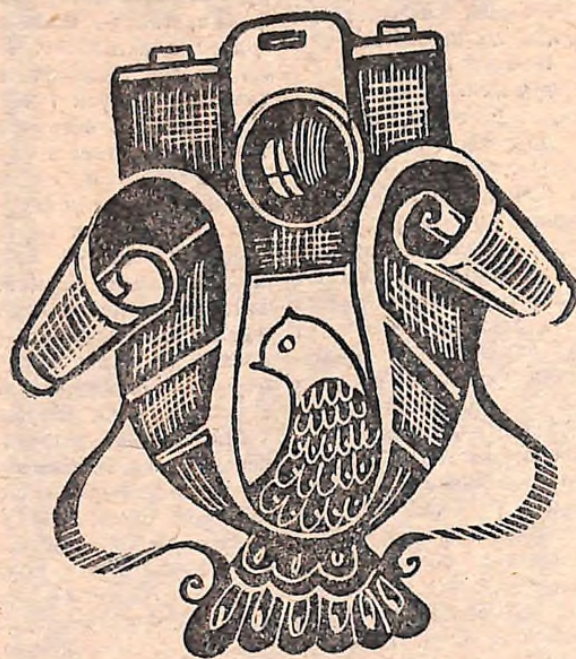
Фото — це пам'ять про сучасне і минуле. Лише воно на довгі роки може зберегти портрети рідних, друзів чи знайомих. Лише дякуючи йому, ми можемо зробити експерсію у минуле, пригадати своїх товаришів по школі, вузу.

Таке фото ви можете мати, якщо відвідаєте фотоательє № 1 першого розряду «Салют», яке знаходиться на вулиці Луначарського, 25 і фотоательє № 2 «Вогник», що по вулиці К. Маркса, 29. Тут вам можуть зробити чорно-білі та кольорові знімки, кольорові портрети, весільні фото, фотоальбоми для випускників дитсадків, шкіл, технікумів, вузів.

У фотоательє № 3 «Юність», що на вулиці К. Маркса, 31, також виготовляють чорно-білі та кольорові фото: вішєтки, фотоальбоми, документальні знімки.

Якщо вам терміново необхідно сфотографуватися на документ, до ваших послуг документальні фото, яке функціонує на вулиці Тімірязєва, 59, де вам за три години зроблять фото відповідного формату.

Гарні чорно-білі та кольорові фото-знімки, растрові фотопортрети, весіль-

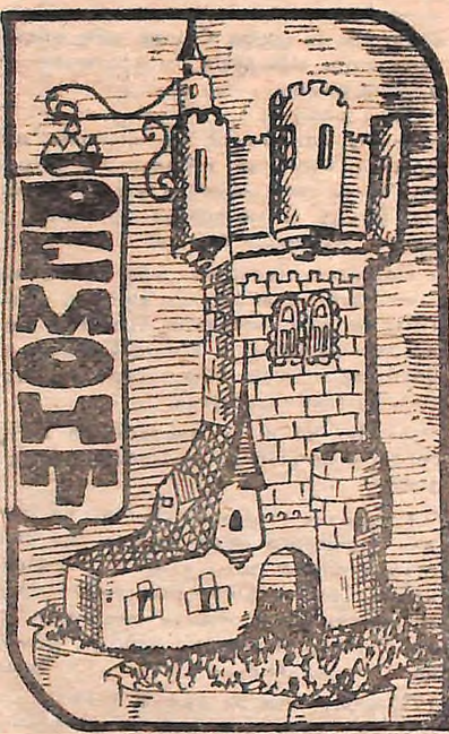
ні фотографії роблять також і в фотоательє № 4 першого розряду, яке міститься на першому поверсі будинку побуту «Інгул».

Ви йдете вулицею і про щось весело розмовляєте зі своїм супутником, або про щось замислились і не помічаєте, як вас сфотографував фоторепортер. Тут же він вам вручає візитну картку, в якій сказано куди і протягом якого часу ви можете звернутися за фотознімками.

Нагадаємо: за фотознімками можна звернутися у фотоательє № 4, яке знаходиться в будинку побуту «Інгул». Негативи зберігаються протягом місяця.

ЗНОВУ ПРО ВЗУТТЯ

Ніщо так не прикрашає людину, як модна зачіска та красиве, елегантне, зручне взуття. Так, взуття повинно бути обов'язково зручним. Особливо таке взуття необхідне нашим студентам. Адже вони більшу частину доби проводять, як кажуть, «на ногах». Треба астигнути побувати і на лекціях, і в кінотеатрі, і в театрі чи на концерті. І, звичайно ж, на побаченні...

Ось і виходить, що за роки навчання у вузі-не одну лару черевиків, чобіт чи босоніжок зносив. Тому тим, хто не береже своє взуття, доводиться ще раз купувати нове.

А щоб не витрачати зайві кошти на придбання необхідного взуття, варто звернутися за послугами до майстрів-взуттєвників. Лише їх умілі руки можуть так полагодити ваші черевиків, босоніжки або чобітки, що вони будуть, як нові. І тому ми нагадуємо вам: час від часу переглядайте своє взуття і якщо воно потребує ремонту, вчасно здавайте його в майстерню. Майстри Кіровоградського виробничого об'єднання індошиття та ремонту взуття виконують ваші замовлення. Вони підіб'ють підбори, поставлять профілактику, відремонтують шви, замінять «обшивки» та ін.

У ремонт приймається взуття всіх розмірів, фасонів вітчизняного та зарубіжного виробництва.

За послугами майстрів по ремонту взуття звертайтеся за такими адресами: вулиця Гоголя, 61; вулиця 50 років Жовтня; будинок побуту «Інгул»; вулиця Гоголя, 7; вулиця Шевченка, 17; вулиця Пушкіна, 55; селище Нове; вулиця Полтавська; комбінат побутового обслуговування «Темп», вулиця Королівка; вулиця Шаталова; вулиця Кременчуцька; вулиця К. Лібнехта; вулиця Радянська, 1-а; вулиця Сугонієвська; вулиця Компанійця, 45; вулиця Яна Тимла; вулиця Пацаєва, 15; вулиця Чайковського; вулиця К. Маркса, 6/5; вулиця Н. П'ятихатська.

ВЗУТТЯ НА ІНДИВІДУАЛЬНЕ ЗАМОВЛЕННЯ

Елегантне, модне, красиве взуття хочуть мати всі. Погодьтеся, що будь-який туалет буде не завершеним, якщо його не доповнити модним, красивим елегантним взуттям.

Майстри-взуттєвники виробничого об'єднання індошиття та ремонту взуття приймають замовлення від населення на індивідуальне пошиття взуття. Досвідчені майстри пошитають вам зручні, елегантні модельні черевиків, босоніжки, чобітки.

Елегантне, модне взуття ви можете замовити в ательє, які розташовані на вулицях Уфимській, 1; Володарського, 67; Родимцева, 8; Пацаєва, 15. А також у приймальних пунктах по вулиці К. Маркса, 64 та вулиці К. Лібнехта, 15.

НА ВСЕ ЖИТТЯ

Урочиста реєстрація шлюбу, обмін обручками, весільні марші, клятва кохати одне одного вічно — такі хвилини запам'ятовуються на все життя. І, звичайно, кожному хочеться, щоб ця урочиста церемонія пройшла якнайкраще, якнайорганізованіше. Щоб молоді були по-справжньому щасливими. Щоб цей день був для них світлим, радісним.

До весілля все готово. Призначено число реєстрації, розіслані запрошення. Все, здавалось би, враховано, аж тут виявляється, що гостей буде більше, ніж може вмістити ваша квартира. У такому разі зверніться в обрядовий салон фірми побутових послуг «Райдуга» і ваша проблема буде вирішена. Вам буде надано святковий зал для проведення вашого свята.

До ваших послуг — вокально-інструментальний ансамбль. Для кращого проведення весільного торжества потурбувались тут і про розпоряджувача застілля, при допомозі якого вечір пройде весело й організовано.

При святковому залі працює кухня, кваліфіковані кухарі й офіціанти які приготують смачні страви, красиво сервірують стіл.

Бажаємо вам добре повеселитися. Хай будуть щасливими всі ваші дні! Хорошого, світлого, чистого кохання вам, молоді!

Обрядовий салон знаходиться на вулиці Луначарського, 36. Телефон для довідок: 2-41-48.

В обрядовому салоні ви зможете придбати весільну атрибутику.

Що таке декоративна косметика?

Макіяж, або декоративна косметика... Ці слова стали популярними. Особливо серед молоді. Декоративна косметика — це тонування вік, накладання тонального крем пудри, підфарбування вій, брів, вуст, простий та складний денний і вечірній грим.

Хочемо вас попередити і застерігти: макіяж робиться лише на здоровій шкірі.

У косметичних кабінетах міста окрім декоративної косметики чи так званого макіяжу досвідчені косметологи виконують чистення обличчя: після чистення обличчя робиться відтягуюча дезин-

фекційна маска. Після такої процедури необхідно накласти декоративну косметику. Майстри-косметологи виконують також гігієнічний масаж шкіри обличчя і шиї, що відчутно поліпшує кровообіг, сприяє обміну речовин, робить шкіру еластичною та м'якою.

Такі гігієнічні масажі необхідно проводити весною і восени. Бажаємо по 15—20 сеансів.

Користуйтеся послугами майстрів-косметологів, і у вас в будь-яку пору року буде чиста, еластична шкіра.

Адреса косметичного салону: вул. Леніна, 51.

Годинник зупинився опівночі

Годинник не розкіш, а необхідність. Тим паче, для таких завантажених людей, як студенти. Попробуйте на кілька хвилин пізніше вийти з дому чи з гуртожитку... Ви запізнились на лекцію, в читальний зал, бібліотеку, в кіно, театр, на побачення...

Вашим прикрошам немає кінця й краю. Але не відчаюйтесь. Знайте: вашого годинника в найближчий годинниковий павільйон чи майстерню і через деякий час ви одержите його справним і позбавитеся таким чином неприємностей.

Електронного чи електронно-механічного годинника можна відремонтувати в годинниковому павільйоні, який розташований на вулиці Тімірязєва, 66. Механічні годинники всіх марок і систем вітчизняного виробництва ремонтують в майстернях за адресами: вулиця Шаталова, 1, вулиця К. Маркса, 46, вулиця Авіаційна, 66, вулиця Королівка, 24, на автопозалі, залізничному вокзалі, будинку побуту «Інгул».

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-63; відділу робітничої молоді та внутрішнього життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.